

misk Gevinst bag sig, er dette selvfølgelig taget paa lang Sigt. Man har jo set, hvorledes man af økonomiske og vanemæssige Grunde har mødt saadanne Lovforslag med Modstand; selv gamle Arbejdere har bekæmpet Forslag, der gik ud paa at forbyde Børns Arbejde, og vi har set, hvorledes Kvinder med Hænder og Fødder har sat sig imod Forbud mod Natarbejde. Der er ingen Tvivl om, at Foranstaltninger, som i det givne Øjeblik kan betyde et økonomisk Tab baade for Arbejderne og for Kvinderne, i det lange Løb betyder en stor økonomisk Fremgang for Samfundet som Helhed.

Hvad gaar nu denne Konvention ud paa? Ja, de Punkter, som er de reelle i den, nemlig Artikel 1 og 3, som den ærede socialdemokratiske Ordfører omtalte, tror jeg ikke vil have nogen Betydning for Arbejderne, og de vil betyde forskellige Ubehageligheder for Arbejdsgiverne. Ser vi paa Forslagets Gang gennem de forskellige Instanser, viser det sig, at Socialraadet vil have det vedtaget, Arbejdsraadet har stillet sig afventende, og Socialministeriet selv bruger det Udtryk, at det ikke haaber, at Lovforslaget vil betyde noget særlig skadeligt Indgreb i det paagældende Fag. Og medens Socialministeriet altsaa ikke mener dette, tror den højtærede Socialminister paa den anden Side, at Lovforslagets Vedtagelse vil betyde to store Goder, idet han siger: „Den Omstændighed, at der, som af Arbejdsraadet paapeget, sandsynligvis findes nogle Fag, for hvis Vedkommende der er endnu større Anledning til Forholdsregler mod Blyforgiftningsfaren, end Tilfældet er i Malerfaget, vil efter Ministeriets Formening ikke kunne berettige til at udskyde Reformer, for saa vidt angaar sidstnævnte Fag, navnlig da den paatænkte Ordning paa ingen Maade vil vanskeliggøre, men tværtimod lette Mulighederne for Gennemførelsen af lignende Forholdsregler for de øvrige Fag“.

Her staar vi netop ved det meget vanskelige og det afgørende Punkt, idet Vedtagelsen af et Forslag, som har en skadelig Virkning, og som fra alle Sider er blevet betegnet som unyttigt, vil avle Modstand paa de Omraader, hvor det virkelig har Betydning at faa gennemført Forbudsbestemmelser. Allerede for 20 Aar siden rejstes Blyforgiftningsspørgsmaalet her-

hjemme, og ved den første internationale Arbejdskonference i Washington begyndte Landenes Kamp, men jeg tror ikke, det er rigtigt at aabne Kampen paa det Punkt, som Lovforslaget foreslaar. Naar man taler om Erhvervssygdomme, er Arbejdet med Bly en af de farligste Beskæftigelser, og indenfor Blyarbejde igen Arbejde med Blyhvidt det farligste; i saa Henseende er der ikke Tale om „formentlig“ Fare.

Naar man nu nærmere vil undersøge, hvorledes Kampen mod Blyforgiftningerne er blevet ført paa Konferencerne i Washington, vil manse, at paa den første Konference delte man sig i et Arbejdsgiverstandpunkt og et Arbejderstandpunkt; men da man ikke kunde komme til Vejs Ende efter denne Deling, delte man sig efter handelspolitiske Standpunkter, idet Australien, som er et stærkt blyproducerende Land, bekæmpede Forbudet for ikke at ødelægge en opløstrende Industri og Handel. I denne Forbindelse maa jeg overfor den højtærede Socialminister rette en Kritik mod den Delegation, vi har haft paa denne Konference, og den Beretning, som denne Delegation har afgivet til Socialministeriet og derigennem til den danske Rigsdag. Delegationen gør ganske rigtig opmærksom paa, at de australske Arbejderses Stilling til hele Blyspørgsmaalet var bygget paa økonomiske Motiver; derimod gør vor Delegation ikke opmærksom paa, at naar Italien, Belgien og Frankrig stemte for Forbudet, var det, fordi disse Landes Regjeringer i høj Grad var interesserede i de store Zinkhvidtværker i de paagældende Lande. Et andet vigtigt Punkt, som Delegationen heller ikke har gjort opmærksom paa, hverken overfor Socialministeriet eller overfor den danske Rigsdag, er dette, at hvis denne Konvention bliver gennemført, saa vil Malerarbejdet blive dyrere, og dette er af saa afgørende Betydning ved Bedømmelsen af dette Lovforslag, at jeg maa beklage, at man ikke der er optraadt fuldstændig neutralt.

Men det, at 20 Aars intensiv og ideel Kamp mod Blyhvidtsforgiftningsfaren ender med et Forbud mod Anvendelse af Blyhvidt ved indendørs Maling, forekommer mig at være et ringe Fremskridt. Konventionen indeholder 15 Artikler, hvoraf den socialdemokratiske Ordfører allerede